

1

Livets slut kan ingen hindra
Men vackra minnen kan sorgen lindra

2

Aldrig en suck, aldrig en klagan
alltid förnöjd på jorden Du gått
Tåligt Du bar Dina sjukdomsdagar
Så nöjd som Du levat
Så nöjd gick Du bort

3

Den som alltid glädje sprider
under livets alla dar
Den som hellre ger än strider
den blir älskad av en var

4

Det finns en glädje större än sorgen,
Glädjen att minnas

5

Det finns en port som öppnas tyst
och stänges utan dån
Alla vägar leder dit men ingen därifrån
Alla frågor vart, varthän?
men ingen svaret vet
Ty svaret på den frågan är just portens hemlighet

6

Det finns inga ord för den saknad vi känner
Att Du lämnat oss är svårt att förstå
Våra innersta tankar till Dig vi sänder
Du finns i minnet så nära ändå

7

Det sägs att döden är en duva som vårdar om vår själ
Ett mildt och evigt väsen som bara vill oss väl
Som lyfter oss mot ljuset när dagen går mot slut
Och lägger oss bland rosor där vi får sova ut
Så gärna vi önskar att Du får sova så

8

Din tid är slut och vilans stund är inne
Med glädje skall vi minnas vad Du gav
Din godhet lyser vackert kring Ditt minne
Vår tacksamhet skall dröja vid Din grav
Tack för allt

9

Ditt goda hjärta har slutat att slå
Du in i den eviga vilan fått gå
För oss är sorgen och saknaden stor
En tröst finnes dock - Du vilar i ro

10

En hjälpsam hand ej mer förmår
Ett givmilt hjärta ej längre slår

11

I minnet Du lever
Du finns alltid kvar
I minnet vi ser Dig
precis som Du var

12

Frid susar träden kring stugan Du älskat
Farväl bugar blommorna Du vårdat så ömt
Tack viskar fågeln som var morgon Dig hälsat
Tyst sjunger vinden - vila i frid

13

I sorgen finns glädjen för allt vad Du gav
Av kärlek, av omsorg om dem Du höll av
Redo att hjälpa, glad i Ditt sinne
är Du vårt allra rikaste minne

14

Minnena sakta susa
nu kring Din tysta grav
Minnena vackra och ljusa
Tack för den vänskap Du gav

15

Så liten plats en människa tar på jorden
mindre än ett träd i skogen
Så stort tomrum hon lämnar efter sig
en hel värld kan inte fylla det

16

Så stilla kom döden, kom som en vän
Tog Dig i handen och förde Dig hem

17

Var finns det hem dit sorgens väg ej funnit
Var finns den kind där sorgens tår ej runnit
Det är vår lott att äga och att mista
Att se hur banden knyts och banden brista

18

Tålig var Du intill slutet
hoppet höll Du alltid kvar
Minnet skall förbli i ljuset
minnet av hur god Du var

19

Vi alla som känt Dig och vet hur Du var
önskar så att Du bland oss fanns kvar
Men nu när du gått dit vi alla skall gå
med glädje vi minns allt det fina ändå

20

Vila så stilla, vi unnar Dig ro
Vänliga skuggor hölja Ditt bo
Aftonens stjärna tindrar så blid
Vila från sjukdom i stillhet och frid

21

När höstlöven falla och mot vinter vi går
med saknad och sorg vi står vid Din bår
Ej anade vi att vi Dig skulle mista
att sommaren som gick skulle bli Din sista

22

Den dag jag går för att ej vända åter
jag vill att ni minns mig precis som jag var
Det blir bara värre, mina kära, om ni gråter
för inget kan ändra det öde vi har
Den dag ni står här och kanske mig saknar
jag vill att ni lever och livslusten har
Mina älskade kära, jag vill att ni vaknar
Och "lever" de dagar, den tid ni har kvar

23

När livets rosor vissna efter hand
Då knoppas nya i ett bättre land

24

Gud har sina pärlor,
sina ädelstenar, sina klenoder
En här och en annan där
Ibland tittar han lite extra på dem
Så plockar han en av dem

25

Det finns en blomma vit som snö
kan ej vissna, kan ej dö
Dess namn känner Du nog igen
trogen vänskap heter den

26

Det ligger en båt och väntar på Dig
vid en strand
En gång skall den föra Dig bort
till ett okänt land
Bortom dess gräns vi anar en hemlighet
En värld av oändlig lycka som ingen vet

27

Må himlen skingra sorgens stunder
uti det hem Du lämnat har
Och fridens ljusa änglar dröja
hos de Dina som du lämnat kvar

28

En tröst i sorgen Gud oss ger
Att Far nu slipper lida mer

29

Det fanns för oss alla ett rum i Ditt hjärta
För alla utav oss Du gjorde Ditt allt
Du deltog med oss i vår glädje och smärta
Hav tack, käre Pappa, hav tack för allt

30

Ditt hjärta som klappat så varmt för de Dina
Och ögon som vakat och strålat så ömt
Har stannat och slocknat till sorg för oss alla
Men vad Du för oss gjort skall aldrig bli glömt

31

Du styrde, Du ställde, Du ville oss väl
Du älskat oss alla av hela Din själ
Välsignat var Ditt minne

32

Hur tomt det efter Dig har blivit
Det känns som solens ljus för oss gått ner
Ty ingen såsom Du har kärlek givit
Din plats kan aldrig fyllas mer

33

Mor har räckt Dig handen
Du har fattat den
På den andra stranden
har Ni mötts igen

34

När Mor gick bort, så ensam blev Din strid
Nu käre Far har även Du fått frid

35

Sov gott käre Far i gravens ro
Hav tack för Din kärlek Din möda och tro

36

Stilla, så stilla gick solen ner
Slut är den långa arbetsdagen
Strålände ögat ej mer mot oss ler
Hjälpande handen ej räcker mer
Det ljusa och vackra förbliver

37

Tack make och Fader för allt vad Du varit
Tack för den glädje i hemmet Du var
Tack för de lyckliga åren som farit
Tack för de minnen Du lämnade kvar

38

Tom blir platsen i hemmets vrå
Tung blir vägen att ensam gå
Tack käre make för de år som gått
Tack käre Far för allt vi fått

42

En trött liten Mor med silvergrått hår,
en panna som plöjts av bekymmer och år
Men blick som var leende klar
så lever Din bild bland de Dina kvar

39

Vi delat sjukdom, sorg och strid
Vi delat hälsa, lycka och frid
En gång vi delar samma grav
Tack för allt som Du gav

43

Hur tyst, hur öde, hur tomt här hemma
när den vi älskat oss lämnat har
Ej mer vi hör hennes kära stämma
men i vårt minne hon lever kvar

40

Tack för allt Du oss har skänkt
För oss Du strävat, på oss Du tänkt
Ditt goda hjärta, Ditt ljusa sinne
Hos oss skall leva i tacksamt minne

44

Lilla Mor, nu Ditt lidande är slut
nu Du lyckligt kämpat ut
Och Du kommit har till Far
som Du så länge efter, längtat har

41

Du möter oss ej mer som förr
välkomnande därhemma vid hemmets dörr
Där hörs ej mer Din stämma
Din plats är tom vid fönstrets karm
där Du oss väntat ofta
Kring Din gestalt, Din blick så varm
blott minnets rosor dofta

45

Jag sover gott, ej mer jag smärta känner
Tyst, dödens ängel viskar sov i frid
Gråt icke käre make, barn och vänner
Jag vilar nöjd och fri från jordens strid

46

När Far gick bort, så ensam blev Din strid
Nu käre Mor har även Du fått frid
Sov kära två som delat livets öden
I gravens ro förenade i döden

47

Tack Maka och Mor för allt vad Du varit
Tack för den glädje i hemmet Du var
Tack för de lyckliga åren som farit
Tack för de minnen Du lämnat kvar

48

Vila, vila Du kära i ro
Vänliga skuggor hölja Ditt bo
Aftonens stjärna skimrar så blid
Älskade Maka, vila i frid

49

Inte trodde jag vi Dig skulle mista
Att ögon som strålat så klart skulle brista

50

Drömmens fågelvingar bar mig genom
eld och is
Jag gick med lätta steg
mot paradiset

51

Hav tack för allt vad Du oss skänkte
och vad för oss Du varit har
Minst på Dig själv Du alltid tänkte
och om vårt väl Du omsorg bar
Vi tackar Gud för tid som gått
och för det vackra ljusa minne
som vi av Dig i livet fått

52

Du gick så stilla Din väg i livet
Så tyst och trogen Din plikt Du gjort
Hav tack för allt Du i kärlek givit
Ditt minne lever, det går ej bort

53

Från ungdomens dagar med trofasta band
Livets väg vi tillsammans vandrat fram
Delat glädje, bekymmer och framtidstro
Tack härför, när Du lagt Ditt huvud till ro

54

Nu slut är smärtan
Du funnit frid
Men lämnat hjärtan
som saknar Dig

55

Ljuvt är att vila när krafterna domna
Skönt i den eviga vilan få somna

56

Så har vi vandrat Du och jag
I kärlek hand i hand
Vår lycka var vår rikedom
Nu har Du gått, min hand är tom

57

Så stilla kom döden
den kom som en vän
Den tog Dig i handen
och förde Dig hem

58

Det är svårt att mista, det är svårt att förstå
att en dag plötsligt blev den sista
och att Du gått dit ingen kan nå
Men ödet ger och tar
och den man älskar bara dör
Nu är minnet allt vi har
som Dig ändå levande gör

59

Det kom en afton en stilla vind
och smekte ömt Din trötta kind
Liksom ett ljus som blåstes ut
Din levnadsbana har nått sitt slut

60

Låt oss minnas de soliga dagar
då sorg och smärta fjärran var
Låt oss minnas de glädjedagar
då vi tillsammans var

61

Jag viskar ömt de orden
de vackraste jag vet
Du var mitt allt på jorden
och i all evighet

62

En ängel stod vid Din bädd
och sade lugnt, var inte rädd
Så tryggt hon fattade Din hand
och tog med Dig till himlens land